

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/204/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315200460
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8315200460.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovalovej v spore žalobkyne: Q. P., rod. N., nar. X.X.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom T. XX/X, XXX XX V., proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO 35 807 598, v konaní o vydanie bezdôvodné obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 11C/20/2015-66 zo dňa 8. októbra 2015, takto jednohlasne

rozhodol:

Pokračuje v konaní s právnym nástupcami po poručiťelke Q. P., rod. N., nar. XX.XX.XXXX, zomrelej dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom T. XX/X, XXX XX V., ktorými sú: 1/ T. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXXX/XX, V., 2/ L. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XX U. S. V., B. H. O H., 3/ G. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XX, V., 4/ U. I., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X B. G., W., O H., 5/ O. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. W. XX, T.

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalobkyni sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 160,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd u r č u j e za absolútne neplatnú neprijateľnú zmluvnú podmienku uzavretú v zmluve medzi účastníkmi konania, číslo zmluvy XXXXXXXX a to v bode 13 vo všeobecných podmienkach poskytovania úveru v tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3, zahŕňajúce náklady na vypracovanie, uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok vo výške 16,50 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 509,11 eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ustanovením § 4 odsek 2 písm. j), odsek 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľskom úvere a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“), § 53 odsek 1, odsek 5, § 39, § 451 odsek 1, odsek 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky

zákonník (ďalej len „Občiansky zákoník“), § 80 písm. c), § 153 odsek 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej len „O.s.p.“)

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa podala dňa 16.01.2015 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal určiť, že zmluvná podmienka v zmluve o úvere č. XXXXXXXX, uzavretej medzi účastníkmi konania, bod 13) o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súčasne žiadala zaviazať žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 160 eur a zaplatenie náhrady trov konania.

4. Žalobu odôvodnila tým, že na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, jej žalovaný ako veriteľ, poskytol ako dlžníkovi úver na obdobie 9 mesiacov vo výške 200 eur za poplatok 160 eur. Spolu teda mal žalobca vrátiť žalovanému 360 eur, z čoho poplatok predstavoval 118,94 % ročne. Žalobkyňa uhradila žalovanému celkovú čiastku 360 eur. Uhradený poplatok však považuje za úžerný a neprimeraný, odporujúci dobrým mravom a teda za neplatný. Preto žalobkyňa žiadala o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške tohto poplatku a zároveň o určenie neplatnosti bodu 13) zmluvy. Žalobkyňa mala zato, že ide o úžerný poplatok, v rozpore s dobrými mravmi pre jeho neprijateľnosť. Žalovaný žalobkyňu neposkytol reálne plnenie za takto poplatok, a preto je podľa ustanovenia § 53 odsek 1 OZ neprijateľný. Navyše je neurčitý predmet administratívneho poplatku, zo zmluvy nie je možné určiť, o aké administratívne plnenie sa jedná. Neurčitosť vedľajšieho plnenia spojeného s údajnou administratívou má dopad na platnosť administratívneho poplatku. Poukazovala pritom na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 3. mája 2010 č.k. AZ 17 U 192/2010, ktorý potvrdil rozhodovaciu líniu, podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa. Žalobkyňa poukazovala na skutočnosť, že predmetný úver je neplatný, odporuje dobrým mravom podľa ustanovenia § 39 OZ, ako i na to, že boli porušené jej spotrebiteľské práva, pretože žalovaný v zmluve neuviedol RPMN. Bezdôvodné obohatenie vyčíslila ako rozdiel medzi jeho platbami a výškou úveru, t.j. na sumu 160 eur.

5. Dňa 02.02.2015 došlo na súd podanie žalovaného, ktorý sa vyjadril vo veci samej. Zároveň však namietal miestnu príslušnosť tunajšieho súdu s poukazom na ustanovenie § 105 O.s.p. v spojení s ustanovením § 84 O.s.p.. Má za to, že žalobkyňu nemožno priznať postavenie spotrebiteľa a preto žiadal vec odstúpiť miestne príslušnému súdu, ktorým je Okresný súd Bratislava I.

6. Súd uznesením zo dňa 31.03.2015, č.k. 11C/20/2015-31 určil, že na konanie je príslušný Okresný súd Humenné. Predmetné uznesenie dňa 28.04.2015 nadobudlo právoplatnosť i vykonateľnosť.

7. Na pojednávanie vo veci nariadené na deň 08.10.2015 sa nedostavil žalovaný, hoci predvolanie na pojednávanie mu bolo riadne a včas doručené. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 05.10.2015, pričom súhlasil, aby sa konalo v jeho neprítomnosti. Nedostavila sa ani žalobkyňa, ktorej neúčast' jej právny zástupca zo zdravotných dôvodov ospravedlnil.

8. Predmetom tohto konania je zaplatenie sumy 160 eur titulom bezdôvodného obohatenia v súlade s ustanovením § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka a určenie absolútnej neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmluve č. XXXXXXXX uzavretej medzi účastníkmi tohto konania, vo Všeobecných obchodných podmienkach o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

9. Zástupca žalobkyne vo svojej výpovedi uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu. Ďalej uviedol, že v tejto spotrebiteľskej veci ide o úžerný poplatok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, predovšetkým pre jeho neprimeranosť. Tento poplatok predstavuje dve tretiny z predmetného celkového poplatku. Žalovaný neposkytuje reálne plnenie za tento poplatok a preto je v zmysle Občianskeho zákonníka neprijateľný, navyše je tu neurčitý predmet tohto poplatku a nie je teda možné zistiť o aké administratívne plnenie sa jedná. Okrem toho, sú porušené aj ďalšie spotrebiteľské práva žalobkyne, pretože žalovaný v zmluve neuvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov, z toho dôvodu je úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov a nastupuje tu režim bezdôvodného obohatenia, to znamená strany si musia vydať to, čo si navzájom plnili a nakoľko žalobkyňa istinu preplatila, je potrebné, aby jej tento preplatok bol vydaný. Z toho dôvodu navrhol, aby súd určil, že žalovaný je povinný vydať

bezdôvodné obohatenie a taktiež určil, že predmetná zmluvná podmienka, obsahujúca poplatok, ktorý zodpovedá dvom tretinám zahrňujúci náklady na vypracovanie uzatvorenie zmluvy je neprijateľná. Uplatnil si trovy konania.

10. Dňa 04.06.2009 bola medzi účastníkmi tohto konania uzavretá zmluva o úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobkyňa poskytnutý úver vo výške 200 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť žalobcovi zvýšený o príslušný poplatok vo výške 160 eur, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 360 eur, a to v 9 mesačných splátkach po 40 eur počnúc dňom 23.07.2009.

11. Podľa bodu 13. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú súčasťou predmetnej zmluvy o úvere, poplatok predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

12. Podľa tvrdení žalobkyne v žalobe poplatok vo výške 160 eur je neplatný, nakoľko je v rozpore s dobrými mravmi pre jeho neprimeranosť podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Zároveň dojednanie poplatku v bode 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru je absolútne neplatný aj ako neprijateľná zmluvná podmienka podľa ustanovenia § 53 odsek 1 a ods.5 Občianskeho zákonníka. Preto sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, pokiaľ ide o sumu poplatku vo výške 160 eur podľa ustanovenia § 451 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

13. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 02.02.2015 vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti z dôvodu, že žalobkyňa nemá postavenie spotrebiteľa. Vo vzťahu k uzavretej zmluve o úvere so žalobkyňou uviedol, že táto patrí medzi absolútne obchodno-právne vzťahy v zmysle ustanovenia § 261 odsek 3 písmeno d) Obchodného zákonníka, nie je ju možné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase jej uzavretia, nakoľko zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným nemohla obsahovať náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 4 odsek 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. V tomto zmluvnom vzťahu nebolo možné identifikovať napr. opis tovaru alebo služby, cenu tovaru alebo poskytnutej služby, identifikovať vlastníka a ani adresu predávajúceho. Ďalej tvrdil, že táto zmluva o úvere nemusela obsahovať ani ročnú percentuálnu mieru nákladov. Podľa žalovaného tak nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, pričom akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej premlčacej lehote. Požadovaný nárok žalobkyne sa stal premlčaný v objektívnej dvojročnej premlčacej lehote dňa 06.06.2012, pričom žalobkyňa podala žalobu na súd až dňa 16.01.2015. Vo vzťahu k neprijateľným podmienkam uviedol, že žalobkyne nemožno priznať postavenie spotrebiteľa, a tým nemožno hovoriť ani o akýchkoľvek neprijateľných podmienkach.

14. Podľa ustanovenia § 80 písmeno c) Občianskeho súdneho poriadku, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

15. Žalobkyňa vo svojej žalobe okrem práva na vydanie bezdôvodného obohatenia žiadala, aby súd určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky v bode 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, pričom súd má za to, že na strane žalobkyne je daný naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky, nakoľko v prípade úspešnosti sa mieni domáhať primeraného finančného zadosťučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

16. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého medzi účastníkmi tohto konania bol založený záväzkový vzťah, a to na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 04.06.2009. Zo žalobkyňou predložených listinných dôkazov vyplýva, že jej bola poskytnutá finančná čiastka v zmysle tejto zmluvy o úvere, ktorú mala splatiť v 9 splátkach spolu vo výške 360 eur a ktorú aj žalovanému uhradila, čoho dôkazom je samotné potvrdenie vystavené žalovaným dňa 02.02.2015. Z neho je zrejmé, že žalobkyňa uhradila dlžnú sumu v plnej výške dňa 15.03.2010. Ako už bolo uvedené vyššie, súd má za to, že táto zmluva o úvere je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou v súlade s ustanovením § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka, pričom zároveň túto zmluvu súd považuje i za spotrebiteľský úver.

17. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom s dôverou bez možnosti individuálne ovplyvniť zmluvné podmienky. Spotrebiteľské zmluvy

uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov s tým, že dodávateľ vopred určuje v návrhu obsah zmlúv a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, môže návrh len prijať alebo odmietnuť. Aj táto zmluva a podmienky bola vopred pripravená na formulári a zamestnanec žalovanej len vyplnil prázdne kolónky, pričom žalobkyňa ich nemala možnosť zmeniť (vrátane tzv. dohodnutého poplatku).

18. V prejednávanej veci táto zmluva o úvere je zmluvou, ktorá podlieha úprave zmlúv o spotrebiteľských úveroch, pričom poplatok za poskytnutie úveru predstavuje za obdobie 9 mesiacov, 118,94 % ročne. Preto pri takýchto zmluvách je namieste skúmať, či predmetný právny úkon nie je právnym úkonom, pri ktorom sa regulácia ohľadom neuvedenia „RPMN“ obchádza, a teda tento právny úkon by bol neplatný aj pre obchádzanie zákona (§ 39 Občianskeho zákonníka). V zmysle vyššie uvedeného preto súd mal za to, že uvedený spotrebiteľský úver je treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, pričom takýto úžerný poplatok vo výške 118,94 % ročne za poskytnutie úveru na obdobie 9 mesiacov súd považuje za dôvod absolútnej neplatnosti, a to pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V súlade s judikatúrou a zákonom, sa za odplatu úveru považujú nielen dohodnuté úroky ako odmena, ale aj akákoľvek platba zo strany spotrebiteľa žalovanému, bez ohľadu, či ju tento v zmluve alebo podmienkach označí, napr. ako poplatok, náklady za vypracovanie, na administratívu a podobne.

19. Dobrými mravmi sa v súdnej praxi považuje súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktoré sú v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia, ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť a vystihujúcu podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. Neprimerane dohodnuté úroky, či celková odplata za úver sú v rozpore s pravidlami správania sa, a teda aj s dobrými mravmi a ide o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 OZ. Obdobne právne už súdy rozhodovali, a to napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/126/2012 zo 7.5.2013, rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 z 31.7.2009, rozhodnutie sp. zn. 5Cdo/26/2011 z 26.4.2012, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21Cdo/1484/04 z 15.12.2004, rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 3Co/3/2011 z 12.10.2011, 3Co/67/2012 z 24.10.2012.

20. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku v bode 13 Všeobecných zmluvných podmienok, a to tej časti, ktorá sa týka poplatku, ktorému zodpovedajú 2/3, zahŕňajúce náklady na vypracovanie, uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, táto je absolútne neplatná aj z ďalšieho samostatného dôvodu. V súlade s ustanovením § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka súd túto považuje za neprijateľnú, nakoľko ide o ustanovenie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktoré spočíva v neprimerane vysokej výške poplatku 8,81 % za obdobie troch mesiacov, pričom pre porovnanie banky dojednávajú obdobný poplatok za spracovanie zmluvy len vo výške 1 % alebo 2 % z výšky úveru. Navyše takýto neprimerane vysoký poplatok, či odplata vo výške 118,94 % ročne, ako už bolo uvedené vyššie považuje za absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi. Na základe uvedeného preto súd postupujúc v súlade s ustanovením § 153 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku vyslovil vo výrokovej časti neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky.

21. Žalovaný vzniesol aj námietku premlčania. Podľa ustanovenia § 107 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

22. Keďže súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie, musí ho žalobkyni vydať žalobcovi. Výška bezdôvodného obohatenia je totožná s výškou poplatku za poskytnutý úver, t.j. v sume 160 eur. Žalovaný však vzniesol námietku premlčania tohto nároku žalobkyňou, pričom poukazoval na uplynutie dvojročnej premlčacej doby, ktorá podľa neho uplynula dňa 06.06.2012. Vo vzťahu k tejto námietke žalovaného súd uvádza, že pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia plynie jednak subjektívna dvojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, a objektívna trojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. desaťročná pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení. V danom prípade však podľa názoru súdu objektívna premlčacia doba desaťročná, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného súd považuje za úmyselné. Žalovaný má v predmete činnosti ako nebankový subjekt dlhodobé poskytovanie

úverov a jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Preto ak žalovaný použil neprijateľnú zmluvnú podmienku a obchádzal zákon o spotrebiteľských úveroch neuvedením ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o úvere odvolávajúc sa na ustanovenie § 1 odsek 2 písmeno f) zákona o spotrebiteľských úveroch, toto jeho konanie sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Obdobne premlčanie posúdil napr. aj Okresný súd Svidník v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v rozsudku sp.zn. 2C/79/2010-260 z 23.10.2013.

23. Na základe uvedeného, preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 160 eur titulom bezdôvodného obohatenia tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Vyššie uvedené zmluvné dojednanie o poplatku a odplate za úver súd považuje za absolútne neplatné, pretože ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods.1,5 Občianskeho zákonníka a aj pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Zároveň súd určil vo výroku neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky.

24. O trovách konania rozhodol súd v zmysle ustanovenia § 142 odsek 1 v spojení s § 151 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobkyňa mala v tomto konaní plný úspech, preto má právo na náhradu účelne vynaložených trov na uplatnenie svojho práva. Spolu na trovách konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni 509,11 eur na účet právneho zástupcu žalobcu v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

25. Keďže žalobca je oslobodený od súdnych poplatkov podľa ustanovenia § 4 odsek 2 písmeno za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov vznp., súd preto uložil žalovanému v súlade s ustanovením § 2 odsek 2 zákona o súdnych poplatkoch povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok vo výške 16,50 eur podľa položky 1 písmeno a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch, a to tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

26. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že návrh žalobkyne v celom rozsahu zamietne, resp. zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie odôvodnil ust. § 205 odsek 2 písm. b) O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia § 205 odsek 2 písm. f) O.s.p., a podľa § 205 odsek 2 písm. d) O.s.p., súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

27. Namietal, že účinné vznesenie námietky premlčania znamená, že súd nemôže premlčané právo priznať, keďže vznesením námietky premlčania zaniká nárok na autoritatívnu vynúiteľnosť uplatneného práva. Poukázal na to, že požadovaný nárok žalobkyne sa stal premlčaný v objektívnej lehote a to dňa 26.2.2013, žaloba bola podaná 16.1.2015.

28. V podanom odvolaní ďalej namietal právny status žalobkyne ako spotrebiteľa. Zmluvu nie je možné podľa žalovaného posudzovať podľa zákona č. 258/2001 Z.z. z dôvodu, že v zmysle ust. § 1 odsek 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z. tento zákon sa nevzťahuje na zmluvy do 200,- eur a nad 20.000,- eur. Žalobkyni bol poskytnutý úver 200,- eur.

29. Podľa žalovaného poplatok za spracovanie zmluvy je v súlade s právnymi predpismi. Na základe vyššie uvedeného má za to, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo.

30. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

31. Podaním zo dňa 21.4.2016 predložil právny zástupca žalobkyne úmrtný list žalobkyne, z ktorého vyplýva, že žalobkyňa zomrela dňa 26.3.2016, po rozhodnutí súdu prvej inštancie, v odvolacom konaní.

32. Krajský súd v Prešove uznesením sp.zn. 8Co/204/2016-87 zo dňa 14.11.2017 prerušil konanie do právoplatného skončenia dedičského konania po poručiiteľke Q. P., nar. X.X.XXXX, zomrelej dňa XX.XX.XXXX vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 14D/180/2016.

33. V dedičskej veci po poručiťke Q. P., nar. X.X.XXXX, zomrelej XX.XX.XXXX nadobudlo právoplatnosť dňa 20.03.2021 Uznesenie Okresného súdu Humenné sp.zn. 14D/180/2016-191 zo dňa 6. júla 2020 o likvidácii dedičstva, na základe ktorého právnymi nástupcami poručiťky sú 1/ T. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXXX/XX, V., 2/ L. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XX U. S. V., B. H. O H., X/ G. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XX, V., 4/ U. I., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom 3 B. G., W., O H., 5/ O. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. W. XX, T..

34. Podľa ust. § 470 odsek 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

35. Podľa ust. § 165 odsek 1 C.s.p., len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu.

36. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

37. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

38. Podľa ustanovenia § 4 odsek 2 zákona č. 258/2000 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ musí obsahovať okrem iného

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,,

Podľa odseku 3, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa odseku 4, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

39. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

40. Podľa ustanovenia § 53 odsek 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za

individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

41. Podľa § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

42. Podľa ustanovenia § 53a odsek 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

43. Podľa ustanovenia § 54 odsek 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

44. Vo veci nie je možné stotožniť sa s tvrdením, podľa ktorého uzatvorená zmluva o úvere nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravoval Občiansky zákonník účinný v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 52. Podľa tohto ustanovenia spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

45. Obdobným spôsobom bola osoba spotrebiteľa definovaná v zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere.

46. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalovaným túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné obchodné podmienky úveru, ktoré žalobkyňa ovplyvniť nemohla, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu konania nebolo žalovaným preukázané, aby úver poskytol žalobkyni za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti žalobkyne. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania skutočného účelu uzatvorenia zmluvy, má v prípade pochybností dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespotebiteľský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže v žiadnom prípade byť len všeobecný nič nehovoriaci údaj o poskytnutí úveru na výkon povolania, zamestnania, resp. podnikania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis má výkon povolania, zamestnania, resp. podnikania s uzatvorením konkrétnej zmluvy a či dlžník pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Túto dôkaznú povinnosť si žalovaný nesplnil, čo má na posudzovanie právneho vzťahu vzniknutého medzi stranami sporu rovnaký vplyv, ako keby v zmluve účel uzatvorenia uvedený nebol.

47. Podľa ust. § 1 odsek 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z., o poskytnutí úveru do 200 EUR a nad 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

48. Z obsahu spisu na č.l. 5 vyplýva z emailovej komunikácie žalobkyne a žalovaného zo dňa 22.7.2014, že žalobkyňa mala so žalovaným uzatvorených sedem zmlúv o úvere. Odvolacia námietka žalovaného, že vzhľadom na ust. § 1 odsek 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z.z. sa v danom prípade na zmluvu nevzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch je bez právneho významu. Ako vyplýva z citovaného ustanovenia ak je na rovnaký účel uzatvorených viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver.

49. Pokiaľ ide o poplatok za poskytnutie peňažných prostriedkov, 1/3 z neho mala predstavovať dohodnutý úrok a zvyšné 2/3 zahŕňali ničím nešpecifikované náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Takáto špecifikácia nákladov je neurčitá a teda neumožňujúca podrobiť uvedené dojednanie súdnej kontrole z hľadiska prijateľnosti dohodnutej zmluvnej podmienky. Základnou podmienkou platnosti právneho úkonu vyžadovanou ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka je jeho určitosť. Nedostatok určitosti spôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu.

50. Okrem toho zmluva o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru sú listiny formulárové, používané žalovaným pri uzatváraní úverových zmlúv s množstvom ďalších spotrebiteľov. Na predtlačенých tlačivách sa menia len údaje o spotrebiteľoch a výške poskytnutého úveru. Za takejto situácie výška nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy mala byť v zásade rovnaká a nie meniť sa v závislosti od výšky poskytnutého úveru. Ak žalovaný výšku týchto nákladov odvádza od výšky úveru, je zrejmé, že týmto dojednaním len sledoval ďalšie navýšenie odplaty za poskytnutie úveru s cieľom vyhnúť sa kontrole jej primeranosti, čo rozhodne nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi.

51. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi v čase uzatvorenia zmluvy bol obsiahnutý v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ust. § 4 ods. 8 tohto právneho predpisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

52. Dôvodom vedúcim k uloženiu povinnosti žalovanému vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie bolo nedodržanie obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere vyplývajúcich z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. j) a písm. k) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Ani jedna z týchto obligatórnych náležitostí v zmluve o úvere uzatvorenej dňa 24.06.2009 uvedená nie je. Za takejto situácie sa musel poskytnutý úver v súlade s ustanovením § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie vzhľadom na výšku poplatku 118,94 %, spotrebiteľský úver považoval za absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka a dojednanie o poplatku a odplate za úver súd prvej inštancie považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 odsek 1, odsek 5 Občianskeho zákonníka a pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

53. Dôsledkom prijatia plnenia bez právneho dôvodu je vznik povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa z titulu poskytnutého úveru mala žalovanému vrátiť len istinu 200 eur. Celkovo však žalobkyňa zaplatila čiastku 360 eur, a preto rozdiel medzi touto sumou a istinou úveru vo výške 160 eur predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného, ktoré musí žalobkyni vydať.

54. Čo sa týka práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, toto podlieha premlčaniu. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba a to subjektívna (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a objektívna (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Začiatok subjektívnej i objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne na sebe nezávisle a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže prekročiť. Subjektívna premlčacia doba je

dvojiročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku oprávneného týkajúcu sa jeho vedomosti o bezdôvodnom obohatení a vedomosti o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil.

55. Správnym nie je tvrdenie o nemožnosti aplikácie desaťročnej objektívnej premlčacej doby vyplývajúcej z ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V čase uzatvorenia zmluvy zákon č. 258/2001 Z.z. v ustanovení § 4 odsek 2 upravoval náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa § 4 odsek 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z. s neuvedením RPMN spája sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

56. Odvolací súd na podporu svojich tvrdení poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-485/19 LH proti Profi Credit Slovakia, s.r.o. zo dňa 22.4.2021, podľa ktorého „Zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojiročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.“

57. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi v čase uzatvorenia zmluvy bol obsiahnutý v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ust. § 4 ods. 8 tohto právneho predpisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Žalovaný sa svojej zodpovednosti za uzatvorenie takejto zmluvy nemôže zbaviť ani poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) uplatnením jeho následkov v neprospech žalobcu. Rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere. Ak žalovaný ako subjekt dlhodobo pôsobiaci na finančnom trhu, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov, v rozpore so zákonom nedodrží predpísané náležitosti zmluvy spôsobujúce, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, a navyše jeho konanie je v rozpore s dobrými mravmi, takéto konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Je skutočne veľmi ťažké uveriť, aby žalovaný nemal vedomosť o tom, čo môže spôsobiť uzavretím zmluvy bez náležitosti vyžadovanej ust. § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a uzavretím dohody o úžernom poplatku vo výške 118,94 % a pre prípad že sa tak stane, že s tým nebol uzročený. Záver o potrebe aplikácie desaťročnej objektívnej premlčacej doby upravenej v ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka má teda oporu vo vykonanom dokazovaní.

58. V prejednávanej veci žalovaný poskytol žalobkyni finančné prostriedky vo výške 200 eur na základe zmluvy o úvere zo dňa 24.06.2009 uzatvorenej medzi účastníkmi konania. Žalobkyňa do dňa 26.02.2010 zaplatil žalovanému sumu vo výške 360,- eur. Žaloba bola doručená súdu prvej inštancie dňa 16.1.2015 žalobkyni tak vznikol nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia vo výške 160,- eur, v desaťročnej objektívnej premlčacej doby podľa ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

59. Vo vzťahu k výroku o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné dodať, že už v inom konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C/42/2012 bola táto podmienka určená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Stalo sa tak rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 13.9.2013 č.k. 11C/42/2012 - 46 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.8.2014 č.k. 5Co/219/2013 - 91. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom

neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

60. Správnemu rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania, ktorý zohľadňuje pomer úspechu žalobkyne a žalovaného v zmysle ustanovenia § 255 odsek 1 C.s.p..

61. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

62. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že úspešnej žalobkyni v súvislosti s týmto odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

63. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).